

Põrgutee

G23, noorem

Oli kesköö, üks kena tütarlaps oli paadiga järvel. Ta blondid juuksed just kui helendasid kuuvalguses. Ta valge kleidisaba lehvis õrnalt tuules... Ta nimi pole meile kahjuks teada. Tüdruk sõudis ja oli oma mõtetesse nii süvenenud, et ei pannud tähelegi kui juba oli järv ületatud ja teine kallas kohale jõudnud. Teisel kaldal seisis tihe mets. Tüdruk ronis paadist välja ning kinnitas selle nõoriga lähima puu külge. Ta seisis ja imetles seda rohelist, võiks isegi öelda müstilist, metsa. Ta sisenes aeglaselt metsa, kuuvalgus saatis teda suurte puude varju.

Ta kõndis ja kõndis ning varsti tundis ta kuidas ta jalad tuimaks muutusid. Enda üllatuseks silmas ta taamal üht vana puust pinki. Ta otsustas sellel veidike puhata. Ta oli maha istunud ja natuke aega jalgu puhanud kui metsast ilmus nähtavale süsimust kass, silmad roheliselt hõõgumas. Tüdruk tundis tungi kassile järgneda, nii ta tegigi. Jalutas siis kassi järel, muudkui edasi ja edasi. Ühel hetkel jäi aga kass seisma ning pistis vastassuunda punuma, hirmunud nägu peas. Tüdruk vaatas kassi ning läks uurima, mis kassi nii endast välja viis. Ta leidis eest raja, kuid mitte lihtsalt raja vaid hõõguva kulunud raja. See oli justkui põrgutee... Kuid tüdruk mõtles „mis tal kaotada on?“ ning hakkas mööda rada minema.

Ta kõndis, ise täis hirmu ning süda kloppimas. Mis siis kui see oligi põrgu tee? Kuid nüüd oli juba liiga hilja tagasi minna. Ta ei teadnud mis oli kell, tal polnud süüa ega juua ja ta oli täielikult eksinud. Ta silmas rajal seisvat meest, tal olid mustad sassis juuksed ning mitte just kõige ilusam nägu. Tüdruk sõandas talt küsida, kas ta teab kuhu rada viib või kuidas metsast välja saada. Mees uuris tüdrukut ning vastas: „Tule minuga, ma viin su metsast välja“ Tüdruk oli küll hirmul kuid läks mehega kaasa.

Nad jõudsid vana metallist ukseni mis seisis keset metsa. Mees ütles tüdrukule, et too sealt sisse astuks. Tüdruk kõhkles hetke, kuid mõtles, et tegelikult oli ju mees tore inimene ja tahtis aidata. Ta astus läbi ukse. Ta tundis kuidas tal läks olemine kergemaks ning ta just kui hõljus. Siis aga mõistis ta, et oli sattunud kuhugi õudsasse kohta. Põrgusse. Seal ta hõljuski, nagu kaltsunukk. Tüdruk üritas leida ust, kuid seda polnud enam. Ta oli lõksus. Järsku ning ehmatuseks kuulis ta häält mis talle ütles, et tal on võimalus.. Ta saaks välja.. Tüdruk küsis: „Kuidas, oh kuidas ometi? Palun vastake mulle!“ kuid hääl ei vastanud. Ta tahtis karjuda ning avas suu, kuid häält ei tulnud. Ta tahtis nutta, kuid pisaraid ei olnud. Ta mõtles endamisi: „Kas ta on üldse elus?“ Kuid sel samal hetkel sirutus tema poole käsi. Tüdruk haarast sellest kinni ning sulges silmad. Ta tundis kuidas ta sealt õudusest välja tõmmati..

Ta oli maa peal. Rada ei olnud, meest ka mitte. Ta oli jälle metsa ees. Ta vaatas õudusega ringi ning silmas oma paati. Tüdruk ei kahelnud hetkegi ning hüppas paati. Ta hakkas kaldast eemale sõudma, kui pani tähele, et keegi oli paadis ning ning lasi välja õudse karje.

See keegi rahustas tüdrukut ning ütles, et ei tee ega saaksi teha tüdrukule haiget. Nüüd oli tüdruk segaduses. Nimelt tuli välja, et kuna ta käis ära põrgus on ta nüüd ühenduses allilmaga ja kuuleb, näeb ning saab rääkida surnutega. Tüdruku meelest oli see hirmsam kui miski muu. Kas mees oli põrgu valitseja kes süütuid hingekesi põrgusse meelitas? Kas ta sõlmis temaga kogemata mõne kohutava tehingu? Tüdruk oli hirmust lõhkemas. Ta sõudis nii kiirelt kodu juurde kui sai, jooksis tuppa ning lukustas ukse.

Aastad möödusid ning Tüdruk elas rahulikult. Tal oli perekond ning kõik oli parimas korras, kui see nooruspõlve trauma välja arvata. Ühel öösel aga läks tüdruk õue värsket õhku hingama ning nägi kedagi paadiga järvel nende kodu poole sõitmas. Tüdrukus plahvatas tohutu paanika. Ta jooksis ukse poole, kuid see oli lukus. „Miks see lukus on!“ Mõtles tüdruk paaniliselt. Ta tundis kuidas kogu jõuab lähemale.. ja lähemale.. ta kuulis samme oma selja taga enda poole tulemas. Ta pööras ringi valmis jooksmas, kuid siis kostus kõige verd tarretavam ja valjem karje mida kunagi kuulnud oli...